

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Zaaknummer: BER 17-036

De Bondscompetitieleider Waterpolo is in beroep gekomen tegen de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 82626 betreffende appellant, lid van de Alphense Zwemclub AZC, hier nader te noemen: "aangeklaagde".

Datum: 11 mei 2017

Sanctie: met ingang van 13 mei 2017 – kort samengevat – niet fungeren als teammanager of anderszins als begeleider te fungeren bij één bindende competitiewedstrijd onvoorwaardelijk, alsmede een voorwaardelijke straf van twee bindende competitiewedstrijden met een proeftijd van één jaar.

Overweging: Fysiek handelen ten opzichte van de scheidsrechter.

Wedstrijd: AZC Alphen H1 - Het Ravijn H1, gespeeld op 23 april 2017.

1. De Commissie van Beroep heeft deze zaak behandeld op 29 mei 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid en de heer F.A.W.P. van Lierop, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de stukken in eerste aanleg waaronder het door aangeklaagde geschreven verweer d.d. 26 april 2017, alsmede de toelichting op het hoger beroep van de Bondscompetitieleider Waterpolo d.d. 23 mei 2017 en het verweerschrift in hoger beroep d.d. 29 mei 2017. Aangeklaagde is ter zitting verschenen. Tevens is verschenen de heer E., voorzitter van de waterpolocommissie van AZC Alphen die als raadsman voor aangeklaagde optreedt. Tevens zijn ter zitting verschenen de scheidsrechters J. en H.
3. In het hiervoor genoemde verweer in hoger beroep concludeert aangeklaagde tot niet ontvankelijkheid. Hij is - kort samengevat - van mening dat het hoger beroep niet is ingesteld door de "klagende instantie" als bedoeld in artikel L28 van het Reglement Tuchtrechtspraak en tevens dat het hoger beroep ten onrechte niet is ingediend met het e-mailadres als bedoeld in artikel L29 van het Reglement Tuchtrechtspraak. Omtrent dit primaire verweer overweegt de Commissie van Beroep als volgt:
 - a. Uit de e-mail van de heer B. d.d. 12 mei 2017 (8.53 uur, overgelegd als productie 1 bij het verweer in hoger beroep) blijkt dat de heer B. binnen de daartoe gestelde termijn beroep aantekent tegen de onderhavige uitspraak van de Tuchtcommissie.
 - b. De hoedanigheid waarin de heer B. het hoger beroep instelt blijkt uit de ondertekening van het e-mailbericht waarin vermeld staat "*Bondscompetitieleider Waterpolo/Programmacoördinator Waterpolo Competities en Kampioenschappen*". De veronderstelling van aangeklaagde dat niet de Bondscompetitieleider Waterpolo maar slechts de Taakgroep Scheidsrechterszaken en de Landelijke Scheidsrechterscommissie beroep aan hebben getekend kan niet worden gevolgd. Het hoger beroep moet worden aangetekend door de Bondscompetitieleider en dat is ook gebeurd. Dat de heer B. in het onderhavige e-mailbericht vermeldt dat hij "mede namens" de Taakgroep Scheidsrechterszaken en de Landelijke Scheidsrechterscommissie beroep aantekent vindt weliswaar geen grondslag in het Reglement Tuchtrechtspraak (in de onderhavige zaak kan alleen de Bondscompetitieleider Waterpolo beroep aantekenen) maar deze mededeling laat onverlet dat het beroep (ook) door de Bondscompetitieleider Waterpolo is ingesteld.
 - c. De mededeling van de heer B. d.d. 12 mei 2017 omtrent het beroep is gericht aan mevrouw B., die als ambtelijk secretaris voor de Commissie van Beroep fungeert.

Artikel L29 van het Reglement Waterpolo sluit niet uit naast het gebruik van het adres cvb@knzb.nl de Bondscompetitie leider Waterpolo zich rechtstreeks tot het secretariaat van de Commissie van Beroep kan wenden, althans deze rechtstreeks aan het secretariaat van de Commissie van Beroep gedane mededeling leidt niet tot niet-ontvankelijkheid.

Het primaire verweer van aangeklaagde wordt derhalve gepasseerd.

4. Scheidsrechter J. geeft in zijn tuchtrapport d.d. 24 april 2017 en in zijn ter zitting gegeven toelichting aan dat aangeklaagde - kort samengevat - tegen hem schreeuwde en hem aanraakte en duwde. Aangeklaagde vervulde tijdens de wedstrijd de rol van teammanager van AZC Alphen H1. In het tuchtrapport staat onder meer het volgende geschreven:

“Appellant kwam direct na afloop van de wedstrijd vanaf de spelersbank naar het midden van het veld lopen alwaar ik stond. Hij stond al schreeuwend voor mijn neus en raakte mij meerdere malen aan op mijn borst waarbij hij mij tevens tot tweemaal toe wegduwde”.

“Einde wedstrijd waarbij AZC met een doelpunt verschil had verloren. Ik had net AZC-speler M. een rode kaart gegeven voor wangedrag (...). Toen kwam appellant voor mijn neus staan schreeuwend verhaal te halen over de p-verhouding ondertussen mij aanrakend en wegduwend (...) waarbij hij zijn hand(en) doelbewust tegen mijn borst zette en mij wegduwde”.

“Ook na het incident kwam hij wederom verhaal halen bij de jurytafel, waarbij appellant mij niet meer fysiek benaderde”.

5. Ter zitting is door aangeklaagde medegedeeld dat het in het tuchtrapport gestelde in grote lijnen juist is. In zijn verweer bij de Tuchtcommissie d.d. 26 april 2017 schrijft hij onder meer:

“Het rapport van scheidsrechter J. komt in grote mate overeen met wat er is gebeurd, na de wedstrijd ben ik naar de scheidsrechter, J., om zijn aandacht te vestigen op de p-verhouding (15 tegen AZC en 4 tegen het Ravijn na vier periodes)”.

Uit het proces-verbaal van de Tuchtcommissie van 10 mei 2017 blijkt dat aangeklaagde – zakelijk weergegeven – onder meer het volgende verklaarde:

“In de zaak M. is de Tuchtcommissie al verteld welke emotie en frustratie er bij de wedstrijd speelden. Dat geldt ook voor mijn zaak”.

“Het lukt niet om met z'n allen hier een mooie wedstrijd van te maken. Het bad zit vol, toch lukt het ons allemaal, twee teams, twee scheidsrechters, de jury, niet om de wedstrijd als volwassen mensen tot een einde te brengen. Verliezen is één ding, maar op deze wijze verliezen is wel erg zuur”.

“De eerste keer dat ik de scheidsrechter aanraakte, was een impulsieve beweging om hem en de spelers bij elkaar weg te houden. Daarna raakte ik hem aan om hem te draaien richting het scorebord en de p-verhouding. Ik weet dat ik de scheidsrechter niet aan moet raken”.

“Ik ben daarna nog bij de jurytafel geweest, maar dat was uitsluitend om protest aan te tekenen. Ook daar ging de interactie niet soepel, beide scheidsrechters stonden daar ook niet meer lekker in hun vel”.

Het verweer van aangeklaagde is tevens dat zijn reactie een reactieve aard heeft. In het verweer in hoger beroep wordt daaromtrent het volgende geschreven:

“Hoewel ieder van de aangeklaagden zich kon vinden in de stelling dat de voorvallen louter en alleen waren veroorzaakt door bij voortduring bijzonder eenzijdig fluiten van de arbiters tijdens een alles beslissende kwartfinale van de play-offs en de voorvallen dus louter reactief van aard waren, is de schuld in het verweer bij de tuchtzaak eerstens door hen bij de beklagden zelf gelegd”.

“Door slechts de schuld bij aangeklaagden te leggen is te kort door de bocht en doet dan ook geen recht aan de professionaliteit waarmee onze vereniging en aangeklaagden de waterpolosport bedrijven. Gedurende het seizoen heeft onze vereniging en ook specifiek ons eerste team respect voor elkaar en anderen als zwaar onderwerp beschouwd en ook als zodanig behandeld.

Het is zuur om te constateren dat de TS/LSC de schuld hierbij volledig bij beklagden legt. Dat is onterecht, onjuist, subjectief, niet weloverwogen en te eenzijdig. Waar twee kijken hebben twee schuld. Door heel subjectief de schuld neer te leggen bij de beklagden gaat de TS/LSC uitdrukkelijk over de rug van beklagden voorbij aan haar eigen verantwoordelijkheid. Dat is te gemakkelijk!”.

6. De norm die de Commissie van Beroep hanteert is de volgende. Degenen die bij de wedstrijd een rol vervullen (waaronder de spelers en de (assistent)coach/teamleider van de bij de wedstrijd betrokken teams) dienen al hetgeen te doen wat redelijkerwijs van hen verlangd kan worden om eraan bij te dragen dat de betrokken scheidsrechters in rust hun taak kunnen vervullen. Ook dienen alle betrokkenen bij een waterpolowedstrijd zich respectvol jegens de scheidsrechter op te stellen en diens aanwijzingen op te volgen. De betrokkenen dienen alle gedragingen, waaronder verbale uitingen dan wel fysiek gedrag, te vermijden waardoor de scheidsrechter in zijn functioneren dan wel in zijn lichamelijke integriteit zou kunnen worden aangetast.
7. In deze staat vast dat aangeklaagde de hiervoor genoemde norm ruim overschreden heeft. Door tegen de scheidsrechter te schreeuwen en hem meerder malen aan te raken heeft aangeklaagde zich ernstig misdragen. Voor de Commissie van Beroep weegt zwaar dat hij als teammanager een voorbeeldfunctie heeft en dat zijn gedragingen de bij de sport behorende uiting van emotie ver overschreden hebben. Dat aangeklaagde het niet eens was met de beslissingen van de scheidsrechters is geen excuus voor zijn gedragingen. Door te stellen dat “waar twee kijken er twee schuld hebben” (zie punt 5 van deze beslissing) miskent aangeklaagde zijn positie. Van hem mag verwacht worden dat hij op een evenwichtige wijze de beslissingen van de scheidsrechter accepteert. Van “schuld” of vooringenomenheid aan de zijde van de scheidsrechters is de Commissie van Beroep niets gebleken en aangeklaagde stelt de integriteit van de scheidsrechters ten onrechte en lichtvaardig ter discussie.
8. De door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie past onvoldoende bij de ernst van de gedragingen van aangeklaagde. Alle omstandigheden in aanmerking nemende, is de Commissie van Beroep van mening dat aangeklaagde dient te worden veroordeeld tot een uitsluiting van vijf wedstrijden.

De uitspraak luidt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 11 mei 2017.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt aangeklaagde met ingang van de datum van deze uitspraak onvoorwaardelijk het recht om als (assistent) coach dan wel als teammanager dan wel in enig andere functie te fungeren voor enig team gedurende de periode waarin het team AZC Alphen H1 vijf bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt aangeklaagde tot een bijdrage van € 29,15 in de kosten van het geding in tweede aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekking van AZC Alphen te belasten.

Nieuwegein, 12 juni 2017

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. J. Anema, lid
F.A.W.P. van Lierop, secretaris